

Setkání

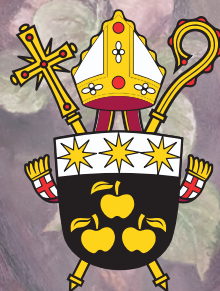
BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

březen 2022 / ročník XXXII

100 LET
od úmrtí
bl. Karla I.

Poutní místo
jako způsob
trvalé misie:
KLOKOTY

20 let Církevní
základní školy
v ČB

Národní pochod pro život

Praha / sobota / 30. 4. 2022

Manifestace pro všechny, kdo věří, že každé počaté dítě by mělo dostat šanci

- 11:00** Pražský hrad – mše svatá v katedrále
13:00 Klárov – doprovodný program a občerstvení
14:30 Pochod pro život centrem Prahy na Václavské náměstí

pochodprozivot.cz

Obsah

Editorial	3
Muka odpovědnosti	4
Poutní místo jako způsob trvalé misie: Klokoty	6
120 let od narození Mons. ThDr. Josefa Hloucha	7
Řeholnice a řeholníci slavili s biskupy svátek Uvedení Páně do chrámu	8
Víra, věc veřejná	9
20 let Církevní základní školy	10
Základní umělecká škola má za sebou první pololetí...	11
Slovo života pro děti	12
Díky projektu VIREAS a virtuální realitě získávají senioři nové zážitky	14
Letní setkání dětí a mládeže 2022 „BYLO NEBYLO“	15
Postní almužnou obohatíme nejen sebe, ale i potřebné	16
Tři králové v českobudějovické diecézi hlásí rekordní výtěžek	17
Personalia	18
DCR chystá a zve	18
Hospic Prachatice: mše sv. ke Světovému dni nemocných	19
Teologická fakulta uspořádala konferenci o církvi v době pandemie	20
Historik P. Tomáš Petráček připomněl na TF mučedníka P. Josefa Toufara	21
Pozvánka do Nepomuku: JARNÍ SVATOJÁNSKÁ POUŤ	21
Jihočeské kostelíky XVI.	22
Albrechtice nad Vltavou: Ježíšek nadělil kostelu dárek ...	23

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Ing. Petr Samec, Dr.

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 3. 2022

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Obraz bl. Karla I. z katedrály sv. Mikuláše. Autorem olejomalby na plátně (120 cm x 80 cm) je děkan Katedrální kapituly u sv. Mikuláše P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D. Obraz zpodobňuje posledního českého krále v ornatu Řádu Zlatého rouna (kterého byl velmistrem) s řádovým odznakem na řetězu – kolanou; Foto: Zdeněk Prchlík

Foto: archiv Jana Kotouse

Letos 1. dubna vzpomeneme 100 let od úmrtí bl. Karla I., posledního rakouského císaře a českého krále. Na obrázku je hrob bl. Karla I. v kostele Nostra Senhora Del Monte nad městem Funchal. Více v článku „Muka odpovědnosti“ na str. 4.

Editorial

Milí čtenáři,

píšu těchto pár slov v době, kdy se lomí nejkratší měsíc v roce, únor. Pro nás křesťany je významný mj. tím, že v něm slavíme svátek Obětování Páně, svátek zasvěceného života. V dnešním moderním světě, plném pestré nabídky zboží, knih, hudby, filmů, televizních programů, zahlceném protichůdnými zprávami, často a bezvysledně hledáme jistotu, o kterou se lze opřít. Abychom mohli tzv. zakotvit na hlubině. A to je také účelem zasvěceného života, života, který není ohraničen pouze řeholemi, ale který můžeme žít každý z nás. Takovým životem je především rodina. Je potěšitelné, že poslední sčítání lidu ukázalo, že v Čechách žije v manželství 4 milióny dospělých, tedy 45% obyvatel.

V poslední době zaujala zpráva o útocích směřujících proti emeritnímu papeži Benediktu XVI. Na základě nepřímých důkazů je spojován se skutkem, který se údajně stal ještě v době jeho mnichovského episkopátu. Benedikt XVI., Josef Ratzinger, je beze sporu jedním z největších teologů konce XX. a počátku XXI. století. Narodil se ne tak daleko od nás. Vzpomínám na osobní milé setkání s ním. Věděl nejenom přesně, kde jsou Budějovice (Budweis), ale také že zde máme dobré pivo. Ctím zásadu, která je v právu od dob antického Říma „*in dubio pro reo*“ – v pochybnostech ve prospěch obviněného, zásadu presumpce neviny. Nevím, kdo má, a hlavně proč v tomto případě pochybnosti, kulminující v nevybíravých útocích na emeritního papeže. Pro mne jako právníka zabývajícího se historií práva a právem církevním je věc jasná! Obecně však a zejména v tomto případě, platí Kristova neměnná slova „*Kdo jsi bez viny...*“ (Jan 8,7).

V březnu vstupujeme do postního období. Do období příprav na něco velkého. A tady mne napadají slova Služebníka Božího biskupa Josefa Hloucha, od jehož narození uplyne 26. března tohoto roku již 120 let. Slova, která pronesl ve svém vánočním kázání v přelomovém roce 1968. „... *toto je ten program křesťanský – uznej Boha za svého Pána a za svého Otce, dej prvenství Bohu ve všem a potom budeš mít pokoj, pravé štěstí, to je vyřešením všech problémů... je nutný návrat lidstva k Pánu Bohu upřímnou vírou, kajícností, a hlavně nelíčenou láskou...*“

Na konci předpostní doby bych rád zakončil svůj úvodník přáním, abychom byli tím, čím jsme: v Kristu a naplno!

JUDr. Jan Kotous, předseda redakční rady Setkání

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Muka odpovědnosti

Několik poznámek ke 100. výročí úmrtí posledního českého krále.

Blahoslavený Karel Habsburský, poslední rakouský císař a český král se narodil 17. srpna 1887 na zámku Persenbeug v Dolním Rakousku. Když 1. dubna 1922 umíral v exilu na portugalském ostrově Madeira, bylo mu necelých 35 let.

Socha císaře Karla před kostelem Nostra Senhora Del Monte; Foto: archiv autora

Císařovna Zita oblékla 1. dubna 1922 šaty růžové barvy. Krásné, slunečné počasí na Madeiře tomu odpovídalo. Na rozdíl od stavu nemocného Karla. Od 21. března trpěl vysokými horečkami, se kterými obětavě bojovali dva portugalské lékaři. V souladu s tehdejšími poznatky lékařské vědy... Horečku doprovázely stále častější záchvaty prudkého kašle. Karel upadal do horečnatého blouznění, během kterého prohlašoval za neplatné své zřeknutí se vlády. Vracel se k poslednímu událostem svého panování, projevoval starosti o sociálně potřebné po skončení války, na srdci mu ležela výživa válečných sirotků. Čas od času přecházel z němčiny do češtiny. Zejména, když císařovnu, která ač ve vysokém stadiu těhotenství, stále bděla u jeho lůžka, přišla vystřídat její společnice hraběnka Mensdorffová. V noci z 27. na 28. března přijal císař poslední pomazání. Mladý organismus, trpící jak nemocí, tak průvodními znaky nedokonalé léčby, ještě vzdoroval. Konečně 1. dubna 1922 ve 12 hodin 33 minut Karel I. z Boží milosti císař rakouský, král český a apoštolský král uherský skončil v pronajatém domě Quinta do Monte.

Poutní kostel Nostra Senhora Del Monte; Foto: archiv autora

Pohřeb se konal 5. dubna 1922. Prostá, jednoduchá rakev, zahalená v historické vlajce Rakousko – Uherska, byla položena na dvoukolové káře, tažené několika muži. Za ní šla Zita, spolu se třemi nejstaršími dětmi. Za nimi obyvatelé z celé Madeiry. Přišli se rozloučit a doprovodit nešťastného císaře a krále, kterému jejich ostrov poskytl útočiště, do místa posledního odpočinku. Poutní, z daleka viditelný kostel Nostra Senhora del Monte nad Funchalem, je jím dodnes. Tam Karel očekává vzkříšení, obklopen láskou a modlitbami nejen obyvatel Madeiry, ale také poutníků z „jeho národů“, které na něho ani po sto letech nezapomněly. Zita přežila svého manžela o celých 67 let. Po dobu svého dlouhého vdovského života – zemřela v roce 1989 – smutek neodložila.

„Vždycky jsem chtěl mít a snažil jsem se o něj“ pronesl Karel ke svému poslednímu ministru financí Josefu Redlichovi 8. listopadu 1918. Středoevropské soustátí, nazývané neprávem „žalář národů“, se rozpadalo. Monarchii postupně opouštěly jednotlivé korunní země, nejprve Čechy, posléze i Korutany a Tyroly, jejichž zemské sněmy se vyslovily jednoznačně pro vznik Rakouské republiky. Středoevropská monarchie se rozpadala postupně. Ještě na začátku října 1918 žádal na vídeňském nádraží císař Karel pozdějšího prvního československého ministra vnitra Václava Klobáče, aby se vše v Praze

odehrálo v klidu, mírovou cestou. A tak se také stalo. Když vyšlo 28. října 1918 ranní vydání Lidových novin, bylo na titulní straně otištěno prohlášení o vzniku Československého státu a zveřejněn první zákon, tzv. reciproční norma, stanovící mj. že veškeré dosavadní zemské a říšské zákony zůstávají prozatím v platnosti. Na druhé stránce novin můžeme číst zprávu o jmenování Lammaschovy vlády císařem Karlem a o rozhořčené reakci německých kruhů na Andrassyho nótu prezidentu Wilsonovi...

Ve vídeňském Schönbrunnu, kde císařská rodina žila, bylo stále nebezpečněji. Kromě císařské rodiny, několika dvorních dam a pobočníků tam zůstalo jen pár sluhů a zaměstnanců zámku. Armáda byla rozptýlena, císař byl sám. Když se 11. listopadu 1918 dostavil do Schönbrunnu poslední Karlův ministerský předseda, profesor trestního a mezinárodního práva na vídeňské univerzitě, Heinrich Lammasch spolu s ministrem vnitra Edmundem von Gayerem, argumentovali nebezpečím, které císaři a jeho rodině hrozilo od „poštvaných dělnických oddílů“. „Komu to pomůže, když zabijí Vás, císařovnu i děti a Vaši přívrženci budou muset zemřít“. Teprve potom císař podepsal. Nikoli abdikaci, ale vzdal se pouze účasti na vládě. Císařem a králem, i když neexistující monarchie, tak *de lege* zůstal...

„Er suchte den Frieden a und fand ihn in Gott“ – hledal mír a našel ho v Bohu. Tak lze po sto letech charakterizovat životní zápas Karla I. Svou životní roli chápal tento hluboce věřící panovník jako následování Krista. Poslední okamžiky jeho vlády, podobně jako poslední roky jeho života, lze charakterizovat dvěma slovy – muka odpovědnosti. Centrem svých povinností, po nástupu na trůn, učinil Karel dosažení míru. Jako jediný z odpovědných představitelů válčících států podporoval mírové snahy papeže Benedikta XV. Na základě sociální nauky církve prosadil ještě před koncem války rozsáhlé sociální zákonodárství, převzaté beze zbytku většinou nástupnických států. Svými zásadovými morálními postoji přispěl nemalou měrou k pokojnému přechodu státní moci a správy v jednotlivých zemích bývalého Rakousko – Uherska. Svůj osud vypovězeného panovníka, své utrpení, nesl s odevzdaností do vůle Boží. Svědkové jeho posledních chvil popisují, že zemřel s pohledem upřeným na Nejsvětější svátost, údajně se slovy: „Proto musím tolik trpět, aby mé národy našly cestu k sobě“.

Dne 3. října 2004 prohlásil papež svatý Jan Pavel II. císaře Karla I., posledního českého krále, blahoslaveným. V srpnu 2020 byl česko-budějovické katedrále sv. Mikuláše věnován relikviář s ostatkem Karla I. Měl by být pro naši diecési nejen připomínkou Karlova odkazu, ale především mementem, že blahoslavený Karel z domu Rakouského činil všechna důležitá rozhodnutí, bez ohledu na osobní prospěch, na základě modlitby.

Blahoslavený Karle pomáhej nám, ať naše životy v každé situaci s důvěrou vkládáme Bohu do rukou, abychom mu mohli patřit a k němu dojít jako Ty, skrze Krista, našeho Pána. Amen.

JUDr. Jan Kotous

Foto: archiv katedrály sv. Mikuláše

Relikviář bl. Karla I. z katedrály sv. Mikuláše byl slavnostně instalován 17. srpna 2020. Relikviář vytvořil Pavel Sršen podle návrhu děkana Zdeňka Mareše.

Mše sv. ke cti bl. Karla

Zdroj: Wikimedia Commons, neznámý malíř, volné dílo

se bude konat v katedrále sv. Mikuláše

1. dubna 2022 v 17:00 hodin

a bude ji celebrovat otec biskup Vlastimil Kročil.

Slavnostní bohoslužby se zúčastní členové čestné stráže spolku "Jednadvadesátníci"

Poutní místo jako způsob trvalé misie: KLOKOTY

Poutní místa jsou v oblátské historii tradičním místem „trvalé misie“, kam na rozdíl od lidových misií nepřicházejí misionáři za lidmi, ale lidé za nimi... Takovým místem jsou na jihu Čech Klokoty. První český oblát po pádu komunismu, Zdeněk Čížkovský, OMI se na tomto zdevastovaném místě na okraji Tábora a začátku vojenského prostoru prý náhodně zastavil a místo si zamiloval. Od devadesátých let minulého století zde díky tomu působí oblátská komunita a ve spolupráci s farníky a přáteli místu vdechuje život. Současným správcem je Jiří Můčka, OMI.

Víme o tobě, že pocházíš z Moravy a rád o ní vyprávíš, jak se stalo, že ses ocitl na jihu Čech?

Pocházím z moravského Slovácka, z města Veselí nad Moravou. Je to malebná krajina, kterou protéká řeka Morava. Z jedné strany jsou Bílé Karpaty se vzácnými druhy orchidejí, z druhé strany Chřiby – hrad Buchlov, zámek Buchlovice a nedaleko poutní místo Velehrad. Jako dítě jsem rád chodíval na mezinárodní folklórní festivaly ve Strážnici. A ve svém kraji vnímám inspiraci misí svatých Cyrila a Metoděje. Ale asi nejvíc mě na cestě k oblátům oslovila kniha Misijní abeceda oblátů od Aloise Kratochvíla. Četl jsem ji v konviktu, nultém ročníku semináře v Litoměřicích, studium teologie jsem totiž začal jako bohoslovec za arcidiecézi Olomouc. Po druhém ročníku filozofie jsem rok pracoval v Římě v poutním domě Velehrad a zde jsem navázal hlubší kontakt s oblátou. Oslovil mě oblátský „rodinný“ způsob života, a pak už se mé kroky ubíraly do oblátského noviciátu v Polsku a studium jsem dokončil v Olomouci. Do Klokot jsem přišel v roce 2004, byl zde vysvěcen na jáhna a v roce 2005 přijal kněžské svěcení. Nejprve jsem tady pomáhal jako kaplan, posléze působil jako administrátor farností v okolí Tábora. Po nějaké době v Plasích na Plzeňsku přišlo v roce 2015 ustanovení administrátorem poutního místa farnosti Tábor-Klokoty.

Klokoty jsou jedním z velkých poutních míst českobudějovické diecéze. Co taková služba poutníkům obnáší?

Klokoty jsou jednak známým jihočeským mariánským poutním místem, ale také živou farností. Původ místa je spojen s tradicí zjevení Panny Marie ve 14. století. Služba Bohu a lidem na poutním místě mimo jiné znamená, že je zde každý den mše svatá, možnost ke svátosti smíření přede mší nebo kdykoliv po domluvě. Bývají zde také pravidelné adorace, mariánské první soboty v měsíci, různé poutě, obnovy, přednášky a koncerty. Přijíždějí autobusy s poutníky, většinou se svým knězem, mají zde mši svatou a mariánské pobožnosti. Poutní místo a farnost by nefungovaly bez pomoci spoluprátců oblátů, pastorační asistentky, varhaníka, průvodkyň, kostelníků a všech farníků ochotných přiložit ruku k dílu. Zároveň ale vidíme, že tradiční způsob služby na poutním místě již tolik nefunguje, a tak hledáme nové cesty, které by oslovily i mladou generaci.

Ale nejsou to jen poutníci, komu se místo snažíte zpřístupňovat.

V roce 2018 se celý poutní areál i s venkovní křížovou cestou, která končí u kaple Dobrá voda (s uzdravujícím pramenem), stal národní kulturní památkou. Místo je jednak známé krásnou a zajímavou architekturou, tak také hlubokým pokojem, který zde člověka naplňuje. Z toho plyne, že sem přijíždějí turisté z České republiky i ciziny. V letní sezóně u nás funguje průvodcovská služba a malý obchůdek se suvenýry. Snažíme se celý areál opravovat a uvádět do původní barokní krásy. Velmi nám v tom také pomáhá město Tábor.

Stane se, že se u turisty nebo návštěvníka probudí zájem dozvědět se něco víc?

Ke službě na poutním místě patří, že je zde větší množství svateb a křtů než v jiných farnostech. Z toho plynou různé přípravy a kurzy, do kterých jsou hojně zapojeni také farníci. Je to i možnost zasít malé semínko radostné zvěsti o Ježíši Kristu do lidských srdcí. Někdy se to daří víc, někdy možná míň, ale jen dobrorotivý Bůh zná všechny souvislosti a tajemství lidského srdce.

Může být těžké mít na jedné straně množství lidí, kteří do Klokot přicházejí kvůli kráse místa, a na straně druhé společenství farnosti, která potřebuje budování užších přátelských vztahů. Daří se to skloubit? A zapojuje se farnost do života Klokot jako poutního místa?

Poutní místo Klokoty těží, v dobrém slova smyslu, z toho, že je součástí města Tábor, ve kterém žije asi 34 500 obyvatel. V dnešní době je také výhodou, že je možné přijet autem

Jiří Můčka, OMI (vpravo) se spolubratrem Vlastimilem Kadlecem, OMI (vlevo).

a zdarma zaparkovat přímo před poutním areálem. Díky oblátovi Zdeňku Čížkovskému a jeho nástupcům jsou Klokoty živou farností, s farníky, kteří jsou ochotni přiložit ruku k dílu. Bez jejich pomoci by nemohlo existovat ani živé poutní místo, ani živá farnost. Velikým požehnáním je také farní dům Emauzy. Slouží jako zázemí pro různá společenství, přednášky, výuku náboženství, kurzy víry a je využíván také poutníky a turisty. Ve farnosti působí chrámový sbor a kapela, která doprovází mše pro rodiny s dětmi. Kvalitní a radostná hudba je součástí evangelizačního potenciálu tohoto místa.

V jednu chvíli bylo jasné, že se oblátská komunita nemůže vtěsnat do malého zázemí v barokním klášteře. Jak se podařilo toto dilema vyřešit?

Řeholní komunita má již několik let zázemí v moderním řeholním domě, který leží asi 5 minut pěší chůze od areálu, uprostřed staré zástavby příměstské části Klokoty. Srdcem domu je řeholní kaple, kde se setkáváme ke společným modlitbám. Dům je využíván také oblátskými asociovanými, kteří žijí charisma sv. Evžena ve svých rodinách a zaměstnáních. Jsme velmi rádi za to, že oblátská rodina nezahrnuje pouze nás řeholníky a řeholnice, ale také muže a ženy žijící ve světě. Jednou týdně otvíráme dvoreček našeho domu a dobrovolníci zde vydávají polévku lidem bez domova. Život poutního místa Klokoty je velmi pestrý a rozmanitý. Setkávání s lidmi a radost z toho, že můžeme jít společně do nebeského království, jsou pro mě velkým obohacením. V blízkosti poutního areálu je krásná příroda, údolí řeky Lužnice a přístupný vojenský prostor, kde se ve volných chvílích rád toulám.

Za rozhovor děkuje Hana Koukalová

120 LET OD NAROZENÍ Mons. ThDr. Josefa Hloucha (26. 3. 1902–10. 6. 1972)

Devátý biskup českobudějovický (1947–1972) se narodil v Lipníku u Třebíče (Brněnská diecéze). Na kněze byl vysvěcen 5. 7. 1926 v Olomouci. Pak působil ve farnostech Spálov, Kladky u Prostějova, Jesenec u Konice a Brantice u Krnova. V září 1928 byl ustanoven správcem farnosti Hodolany. V roce 1934 byl promován doktorem teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci, kde se v roce 1945 stal profesorem pastorální teologie. Českobudějovickým biskupem byl jmenován 25. 6. 1947, konsekrován 15. 8. 1947 apoštolským internunciem Xaveriem Ritterem v Olomouci (1. spolusvětitel Josef Beran, 2. spolusvětitel Stanislav Zela). Do úřadu byl uveden 7. 9. 1947 v Českých Budějovicích. Od května 1950 byl internován ve své rezidenci. Od března 1952 byl nucen žít v internaci mimo diecézi, do které se mohl vrátit až 9. 6. 1968, kdy se opět ujal svého úřadu. V letech 1969–1971 provedl generální opravu katedrály sv. Mikuláše. Zemřel 10. 6. 1972 v Českých Budějovicích a pohřben byl na hřbitově svatě Otýlie.

Na podzim 2015 podal otec biskup Vlastimil Kročil České biskupské konferenci (ČBK) žádost o zahájení diecézní fáze beatifikačního procesu Josefa Hloucha. Po schválení ČBK následovalo v listopadu 2017 podání žádosti Svatému stolci. V březnu 2018 schválil Svatý stolec zahájení procesu blahorečení: „*Je mi potěšením po náležitém přezkoumání odpovědět..., že ze strany Svatého stolce nic nebrání tomu, aby proces beatifikace a kanonizace jmenovaného Služebníka Božího Josefa Hloucha mohl být dokon-*

čen,“ odpověděl Angelo kardinál Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení. Diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil oznámil souhlas Svatého stolce s procesem blahorečení při mši svaté 23. 3. 2018. Při této příležitosti rovněž složili předepsané sliby postulátor celého procesu profesor Martin Weiss a také členové pracovního týmu, který pracuje na shromažďování potřebných dokumentů a podkladů.

Věřící nyní mohou vydávat svědectví o ctnostech života Josefa Hloucha, anebo o překážkách, která by mohly zabránit procesu jeho svatořečení. Současně mohou poskytnout písemnou korespondenci s Josefem Hlouchem či týkající se jeho osoby. **Podklady je nutné posílat písemně na adresu biskupství českobudějovického, Biskupská 4, PSČ 370 01 – na obálku připevňte velkým písmem zřetelně POSTULÁTOR.**

Postavě Služebníka Božího Josefa Hloucha se budeme na stránkách Setkání více věnovat v červnovém vydání, kdy si budeme připomínat 50 let od smrti této výjimečné osobnosti.

Petr Samec

Foto: archiv postulátora

Řeholnice a řeholníci slavili s biskupy svátek Uvedení Páně do chrámu

Někteří už před mnoha lety, jiní teprve před pár měsíci zasvětili zcela svůj život Kristu, kterého věrně následují přes případné obtíže s radostí a pokorou. Setkání řeholníků a řeholnic s oběma biskupy se tradičně uskutečnilo v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše ve středu 2. února na svátek Uvedení Páně do chrámu neboli Hromnice, jenž se připomíná i jako Světový den zasvěcených osob.

Být kvasem společnosti

Nejprve se většina účastníků, mezi nimiž byly desítky řeholnic a řeholníků, sešla za katedrálou u kaple, kde diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil žehnal svíce. Následovala mše svatá, při které homilii pronesl biskup Mons. Pavel Posád.

„Zasvěcené osoby jsou znamením Božím v různých prostředích, jsou kvasem růstu spravedlivější a bratrštější společnosti,“ připomněl biskup Posád. *„Každá zasvěcená osoba je darem pro nás, pro putující Boží lid. Je velice zapotřebí těch, kteří posilují a obnovují snahu šířit evangelium, křesťansky vychovávat a prokazovat lásku těm, co jsou v nouzi, rozjímavě se modlit, usilovat o lidskou a výchovnou formaci mládeže a zasazovat se o spravedlnost a pokoj. Představte si, co by se stalo, kdyby nebyly řeholní sestry a řeholní bratři, sestry v nemocnicích, misiích, ve školách a na dalších místech. Dovedete si představit církev bez zasvěcených osob? Nikoliv, protože to je nemyslitelné. Tento dar vede Boží lid, aby šel vpřed. Velcí jsou muži a ženy, kteří zasvěcují vlastní život a nesou dál Ježíšovo poselství. Církev a svět potřebují toto svědectví Boží lásky a milosrdenství. Zasvěcení řeholníci a řeholnice jsou svědectvím toho, že Bůh je dobrý a milosrdný, proto je nezbytné doceňovat zkušenosti zasvěceného života a prohloubit poznání různých charismat a spirituality. Je třeba se modlit, aby mnozí mladí lidé přitakali Pánu, který je povolává, a zcela se mu zasvětili nezištnou službou všem bližním. Aby zasvětili život těm, k nimž jsou posláni,“* dodal biskup.

Členové řádů a kongregací se sešli 2. února v Českých Budějovicích se svými biskupy.

Po společně slavené mši se účastníci přesunuli na biskupství, kde s přednáškou **„Světlo v noci“** vystoupil opat z trapistického kláštera Nový Dvůr Dam Samuel. Uvedl v ní, že žijeme v trýznivé, komplikované a někdy dost temné době, ale nalezeme-li světlo v křesťanské víře, při četbě Bible či v náboženské praxi, můžeme ho šířit kolem sebe dál.

Dárce světla v temnotě

Společného programu se zúčastnilo několik desítek řeholnic a řeholníků z celé diecéze. *„Tehle den je pro mě svátek vždycky*

bez ohledu, na který den v týdnu připadne," svějuje se S. M. Bohuslava Kubačáková, SCB, která přijela z Prachatic s dalšími dvěma sestrami komunity Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. „V českobudějovické diecézi žiji třetím rokem, a setkání řeholníků jsem zde takhle naživo zažila poprvé. I letos jsem si tento den hlouběji uvědomila své zasvěcení Bohu, že Ježíš si mě vybral k výlučnému, osobnímu snoubeneckému vztahu a k životu v konkrétní řeholní rodině," říká boromejka a přibližuje i obsah druhé části setkání, která se konala v budo- vě nově zrekonstruovaného biskupství.

„Společný program začal tím, že jsme se navzájem představili osobně i jako komunity. Zamyšlení opata Samuela z kláštera trapistů v Novém Dvoře mi přineslo mnoho podnětů k rozjímání. Uvědomila jsem si, že i Bohu zasvěcené ženy prožívají, noci a tmu, a Dárcem světla v této temnotě je pro mě Ježíš. Nejsem sama, On je se mnou i v temnotě, On mě vidí, i když já jej nevidím. Musím však tomu věřit. Pokud nevěřím, dveře srdce zůstanou zavřené, světlo nevstoupí a temnota přetrvá," pokračuje boromejka, která je vděčná i za setkání při obědě u společného stolu. „Mohli jsme se lépe poznat s některými sestrami a bratry, což pro mě bylo dalším povzbuzením i výzvou. Je třeba o sobě vědět, navzájem se jako Bohu zasvěcení lidé v diecézi více znát, sdílet se, spolupracovat, modlit se za sebe," dodala s díky za setkání S. M. Bohuslava Kubačáková.

S radostí za Pánem

Mezi účastníky byl i generální představený Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti P. Tomáš Cyril Havel. „Simeon a Anna věnovali mnoho úsilí tomu, aby spatřili Boží záchranu. Malé dítě, které Maria a Josef přináší do chrámu, a jejich poznání mi připomínají, že spatřit Boží tvář znamená přijmout jej v tom, co je lidské a křehké. Vyhližet a kontempletovat Boha ve slabosti a zranitelnosti své a druhých, k tomu je ideální život v komunitě s bratřími a také kus dobrého řeholního života," říká řeholní kněz.

Zvědavé děti z budějovické Církevní mateřské školy Lipenská přivedla sestra S. M. Serafína Bartůšková z Kongregace sester Nejsvětější Svátosti. „Zasvěcení, stejně jako práce s dětmi, jsou pro mne velikým darem. Na tohle setkání se sestrami a bráškami se vždycky těším a jsem ráda, kolik nás je. Všichni jdeme za Pánem s radostí, přes všechny těžkosti, které se nikomu, ani když žijete v klášteře, nevyhýbají. Mám velikou radost, když se setkávám i s některými svými dětmi, které jsem kdysi učila v mateřské škole," dodává řeholnice.

V kláštorech i školkách

V budějovické diecézi působí stovka řeholnic a řeholníků ve dvou desítkách mužských i ženských řeholích, další věřící patří do společenství laiků v tzv. třetím řádu. Nejpočetnější jsou ženské řehole Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti a Kongregace Školských sester de Notre Dame, které vedou školky, Congregatio Jesu ve Štěkni i boromejky, které se starají i o nemocné v prachatickém hospici. K mužským řeholím, majícím více členů, patří cisterciáci z Vyššího Brodu, salesiáni, starající se o mládež, obláti z Klokot u Tábora nebo petrini, jež připravují např. i programy pro rodiny s dětmi nebo seniory.

Radek Gális

„Víra, věc veřejná"

Reakce čtenáře na článek „O aktivismu jinak“
(otištěno v Setkání, leden 2022)

Chvála Kristu!

Rád bych touto cestou poděkoval za článek o aktivismu od paní dr. Kolářové. Protože si myslím, že je dobré teorii vždy doprovodit nějakým příkladem, současně si dovoluji nadhodit pár drobných námětů, jak aktivismus pojmout konzervativně, abychom se jako katoličtí křesťané nemuseli stydět. Ba naopak, vždyť i dnes platí Kristova slova „kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým nebeským Otcem“ (Mt 10,32). Ještě v nedávné minulosti i u nás (a dosud v některých východních zemích) měli křesťané krásný zvyk: Jdu-li kolem kostela, v němž přebývá Pán Ježíš v Nejsvětější svátosti, pokřiji se. Je to malé přiznání se k němu, malý pozdrav, který můžeme doprovodit i nějakou střílnou modlitbou. Mnozí z nás přitom okolo kostelů procházejí denně, aniž si uvědomujeme, že za tou šedivou kamennou zdí je reálně přítomen Bůh. Pochopitelně ne vždy máme čas zajít dovnitř a pomodlit se u oltáře, často je také kostel uzamčen, a tak se můžeme uchýlit k tomuto způsobu, jak Jej navštívit svou duší, a současně i projevit svou víru navenek. Krásný aktivismus!

Druhý příklad může být pro někoho trochu ofenzivnější, i když míra závisí jen na samotných, na co si troufáme. Začátkem ledna jsme si pradávným svátkem připomněli Nejsvětější jméno Ježíše, které bohužel často my i lidé v našem okolí berou nadarmo do úst, mnohdy i ve zlosti. Staré katechismy v takovém případě doporučovaly, abychom se za hříšníka ihned aspoň v mysli krátce pomodlili (např. „ať je Jméno Páně pochváleno!“). Modlitbu můžeme pronést i šeptem nebo zcela nahlas, popřípadě daného člověka nějak citlivě upozornit, že se dopouští hříchu. Vždyť spousta lidí to ani netuší, že by tak mluvit neměli! Opět už se dostáváme do roviny aktivismu, přičemž záleží jen na nás samých, nakolik kultivovanou formou to provedeme. Konečně bych rád uvedl společnou modlitbu na veřejném místě. Forma aktivismu možná více radikální než předchozí dva příklady, avšak v minulosti též praktikovaná -- kolik je v naší krajině křížků a Božích muk! Dnes to může někomu připomínat demonstraci, ale na rozdíl od ní podle naší Ústavy není nutné modlitební shromáždění ohlašovat. A přitom i takovéto malé společenství může získávat nové duše pro Pána a evangelizovat naše města. Od konce loňského roku se rozvíjí hnutí „Země Koruny české se modlí“, které podle rakouského vzoru každou středu v 18 hodin vybízí k modlitbě růžence někde venku např. u kříže či náboženské sochy. V naší diecézi zatím existuje jen jedna taková skupinka, která se schází v Českých Budějovicích u sochy Panny Marie Budějovické naproti budově krajského soudu.

Zvu vás k připojení se a vybízím k založení dalších skupin ve vašich bydlištích, neboť úmysly tohoto růžencového tažení jsou velmi naléhavé. Více informací můžete najít na internetových stránkách www.zemesemodli.cz.

S přáním pokoje

Tomáš Jirotko

20 let Církevní základní školy

Církevní základní škola v Českých Budějovicích oslaví v tomto roce 20 let svého působení. Při této příležitosti přinášíme rozhovor s Mgr. Janem Schreibem, který tuto školu řídí.

Mgr. Jan Schreib

Vedete církevní základní školu v Českých Budějovicích, v čem se tato škola liší od jiných základních škol?

Ta rozdílnost vychází již z názvu školy. Naším zřizovatelem není město, ale Biskupství českobudějovické, tudíž školu mohou navštěvovat žáci ze všech částí Českých Budějovic i širšího okolí. Naším cílem je poskytovat kvalitní vzdělávání obohacené o křesťansko-etický pohled na svět. Zaměřujeme se na výuku cizích jazyků. V anglickém, francouzském a německém jazyce se mohou žáci vzdělávat po celou dobu studia nejenom v rámci klasické výuky, ale i formou různých kroužků v široké nabídce volnočasových aktivit. Získané jazykové znalosti pak mohou uplatnit při aktivitách s našimi zahraničními partnery, které jsme bohužel museli v průběhu posledních dvou let přerušit z důvodu protiepidemiologických opatření.

Svoji činnost směřujeme též ke společnému vzdělávání. Ve škole vzděláváme žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, žáky mimořádně nadané a v posledním období také žáky cizince. Pro tyto děti se snažíme vytvářet vhodná podpůrná opatření na základě jejich individuálních vzdělávacích potřeb. Žáci se aktivně účastní různých projektů, mimo jiné orientované na charitativní činnost. Jednou týdně se ve školní kapli konají mše svaté, o velké přestávce probíhají tzv. zamyšlení na den.

Každý rok se na CZŠ hlásí více dětí, než může škola přijmout. Co zajímavého žáky a jejich rodiče ke škole přitahuje?

Škola může těžit ze své polohy v širším centru města. Ale podstatné je spíše to, že se snažíme klást důraz na spokojené žáky a jejich zákonné zástupce. Především jde o naši snahu o individuální přístup ke každému jedinci. Dvacet let existence školy je podle mě dostatečně dlouhá doba, aby prověřila kvali-

tu námi poskytovaného vzdělání. Podle výsledků společnosti Cermat, která připravuje a vyhodnocuje přijímací zkoušky na střední školy, jsme v úspěšnosti přijímání na střední školy přibližně o 10 % nad celostátním průměrem. Rodiče též oceňují širokou nabídku námi poskytovaných mimoškolních aktivit, díky čemuž nemusí trávit odpoledne rozvážením svých dětí na kroužky přes město, jehož dopravní situace nepatří k nejplynulejším.

Velmi mě těší skutečnost, že se na nás obrací mnoho našich absolventů a chtějí, aby jejich děti získaly základní vzdělání na škole, kterou znají a sami si jí prošli. Taková zpětná vazba je pro nás velmi příjemná.

Jaké máte s CZŠ plány do budoucna?

Stále je co zlepšovat. Nápadů je dost, ale částečně nás omezují finanční prostředky. Školství se v současné době velmi dynamicky proměňuje. Technika jde dopředu, rychle zastarává a je potřeba ji průběžně obměňovat a školu dovybavovat. Od příštího školního roku například začneme vyučovat základy robotiky. To ale vyžaduje vyšší vstupní investice. Důležité je též investovat do našich zaměstnanců, do jejich dalšího vzdělávání, sdílení poznatků a zkušeností s pedagogy z jiných škol, zahraničních stáží apod. Naštěstí se nám zatím daří získávat prostředky z různých rozvojových programů.

Kdy a čemu jste se v poslední době ve škole zasmál?

Nebylo to přímo ve škole. Byl jsem o víkendu lyžovat s rodinou na Šumavě. Najednou u mě zastavil malý lyžař a povídá: „Tebe já znám. Ty chodíš do stejné školy jako já.“ Jsme zkrátka jedno velké společenství a patříme k sobě.

A co Vám naopak při práci nejvíce ztrpčuje život?

Asi neřeknu nic nového, když odpovím, že administrativa. Těch výkazů a různých tabulek je opravdu hodně. A v poslední době samozřejmě vše, co souvisí s covidem. Ten zasáhl do chodu škol opravdu výrazně.

Jak bude dle Vašeho názoru vypadat život na CZŠ za dalších 20 let?

Tak to je opravdu složitá otázka. Samozřejmě stále více budou výuku ovlivňovat informační technologie, různé online platformy nahradí klasické sešity, učebnice budou spíše v elektronické podobě, běžnými pomůckami se stanou 3D tiskárny. Od klasického známkování se ustupuje již nyní. Věřím, že se celkové změní obsah vzdělávání, který bude více zaměřen na praktické stránky života. Přesto bych si přál, aby na škole zůstal zachován lidský faktor, třídy byly plné, po chodbách se rozléhal dětský smích a současní žáci nám za 20 let svěřovali ke vzdělávání své děti, protože budou této škole důvěřovat.

Ptal se Ing. Martin Maršík, Ph.D.

Základní umělecká škola má za sebou první pololetí...

Jak jsme naše čtenáře v nedávné minulosti informovali, při biskupském gymnáziu a církevní základní škole v Českých Budějovicích vznikla nová základní umělecká škola. O první zkušenosti s ní jsme požádali ředitele Biskupského gymnázia, církevní základní školy a základní umělecké školy Martina Maršíka.

Pane řediteli, jaký byl rozjezd nové základní umělecké školy?

Akreditaci od ministerstva školství na novou školu jsme získali v březnu minulého roku. Protože jsme ale tušili, že bychom mohli být v akreditačním řízení úspěšní, začali jsme se na ni připravovat již dříve. Oslovili jsme zkušenou paní učitelku Janu Peškovou, absolventku konzervatoře, která začala v předstihu sestavovat nový pedagogický sbor tak, abychom od září mohli začít hudbu vyučovat.

Na jaké hudební nástroje se žáci mohou naučit hrát?

Akreditaci jsme získali nejenom na hudební obory, ale i na obory výtvarné, taneční a dramatické. Problémem je, že získaná kapacita ZUŠ je pouze 130 žáků, a proto jsme se rozhodli rozvíjet zatím jen směr hudební. V současné době vyučujeme hru na čtyři základní nástroje: klavír, kytaru, flétnu, a to jak na flétnu zobcovou, tak i flétnu příčnou. Samozřejmě, že řadu těch nejmenších zájemců o hudbu máme v přípravných třídách, které navštěvují žáci prvních a druhých tříd základní školy.

Jaký byl zájem o novou ZUŠ?

Velký, v současné době máme po prvním roce kapacitu školy naplněnou na více než 70 procent. Nábor dětí jsme primárně dělali na naší základní církevní škole. Chceme si totiž vychovávat hudební dorost, který postupně bude procházet jednotlivými hudebními stupni. Naším cílem nebylo naplnit hned celou kapacitu ZUŠ, ale rezervovat si místa i pro nové žáky, kteří teprve přijdou do prvních tříd základní školy. V současné době tedy máme 70 žáků z církevní základní školy a 20 studentů z biskupského gymnázia. Předpokládáme, že postupem doby se tento poměr bude vyrovnávat.

Jaké zázemí a podmínky jste pro ZUŠ vytvořili?

Zde mohu Vaši otázku rozdělit na dvě části, a to jednak na vybavení nástroji a notovým materiálem a prostorové zázemí. Investovali jsme poměrně hodně peněz do nového klavíru, elektrických pián, kytar, fléten, a to nejenom pro samotnou výuku ve škole, ale i pro zapůjčení žákům. Myslím, že i z pohledu notového materiálu jsme udělali dobrý základ naší nové hudební knihovny.

Z hlediska prostoru jsme měli větší problém na naší církevní základní škole, kde jsme jen těžko hledali kabinet pro nové kolegy. Nakonec jsme přesunuli archív školy a na jeho místě vzniklo zázemí pro ZUŠ. Na gymnáziu v současné době nemají učitelé ZUŠ své vlastní prostory, ale během prázdnin jim vytvoříme velmi pěkné a důstojné učebny, včetně skladovacích prostor pro noty a nástroje.

Děkuji za odpovědi, pane řediteli a poslední dotaz – co Vás z pohledu ZUŠ nejvíce potěšilo?

Potěšilo mne, jak jsme všichni společně zvládli poměrně obtížné období, kdy bylo nejdříve nutné vytvořit základ pedagogického sboru, vyčlenit prostory ZUŠ, zajistit vybavení nové školy, vybrat software pro ZUŠ, vytvořit školní vzdělávací programy, zkoordinovat přijímací řízení nových žáků a vytvořit třídy. Nyní již sklízíme „ovoce“ v podobě prvních, možná nesmělých tónů, které v odpoledních hodinách zní v našich budovách. Dále mne potěšil vznik zatím malého orchestru Biskupského gymnázia a církevní základní školy, který se určitě bude postupem doby rozrůstat.

SLOVO ŽIVOTA

Sir 28, 2

“Odpust’ svému bližnímu, pokud ti ukřivdil; až ty budeš jednou prosit, budou i tobě hříchy odpuštěny.”

Ve společnosti, jakou je ta naše, v níž žijeme, není odpuštění na pořadu dne.

Jak odpustit tomu, kdo nás hluboce zasáhl tím, že zklamal naši důvěru?

SÍLA ODVAHY

Prvním spontánním krokem je pomsta, odplatit zlo zlem a spustit tak spirálu nenávisti a agresivity. Nebo přerušit jakýkoli vztah a žít v sobě zášť a nenávist.

Slovo Boží razantně vstupuje do nejrůznějších konfliktních situací a jednoznačně nabízí to nejtěžší a nejdůležitější řešení: odpustit.

VŽDY JE MOŽNÉ ZAČÍT ZNOVU

I my děláme chyby a pokaždé chceme, aby nám bylo odpuštěno! Prosíme a doufáme, že nám bude dána nová šance začít znovu, že nám budou druzí opět důvěřovat. **Když je tomu tak s námi, nebude tomu tak i s druhými? Nemáme milovat bližního jako sebe sama?**

NAD ZLEM ZVÍTĚZIT DOBREM

Odpuštění není znamením slabosti.

Odpuštění je skutek vůle a bdělého rozumu, tedy svobody, která spočívá v tom, že přijímáme bratra takového, jaký je, navzdory zlu, které nám učinil, tak jako Bůh přijímá nás hříšníky navzdory našim nedostatkům.

NAŠE ZKUŠENOSTI

Will 16 let

VŽDYCKY JE MOŽNÉ ODPUSTIT!

Po rozvodu mých rodičů jsem začal mít více těžkostí se svou matkou, náš vztah se změnil. I když jsme bydleli v jednom domě, měl jsem dojem, že se mnou nejednala jako se svým synem, ale jako s někým, koho musí vychovávat.

Vnímal jsem, že stejný postoj měla i k mému bratrov.

To pro mě byla ještě větší bolest. Byl jsem smutný z jejího chování doma i venku, mimo domov.

Vyrůstal jsem s velkou zlobou vůči ní i vůči jejímu způsobu chování...

Po dlouhém období, kdy jsme takto žili, se rozhodla, že změní život, protože si uvědomila, že ztrácela čas, jenže já jsem ji ještě nedokázal přijmout: bolest, kterou mi působila, se ve mně zdála být nesmazatelná a bylo pro mě moc těžké ji odpustit.

Když jsem nad tím více přemýšlel, uvědomil jsem si, že to byla velká bolest i pro mě.

Řekl jsem si: odpuštění musí vyjít ode mě a měl bych dokázat ji vidět novými očima.

Přesto všechno, že jsem si toho byl vědomý, bylo pro mě těžké, ji mít rád.

Jednou večer při osobním rozhovoru s Ježíšem jsem ho prosil, aby moje láska k ní byla větší než nenávist, kterou zakouším. Nyní bojuji, abych svou lásku k ní ukázal v malých věcech.

Abych ji mohl mít rád, cítil jsem, že ji musím vidět novými očima a že důležité je dobro, které mi prokazuje teď. **Dostal jsem sílu ji odpustit,** pomalu cítím, že bolest odešla a že je důležité, snažit se dívat se na sebe pořád nově, začínat znovu pokaždé, když chybujeme.

Stalo se ti, že jsi prožil podobnou zkušenost i ty?

centro.rpu@focolare.org

Odpouštějme!

„A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme
naším viníkům“ (Mt 6, 12).

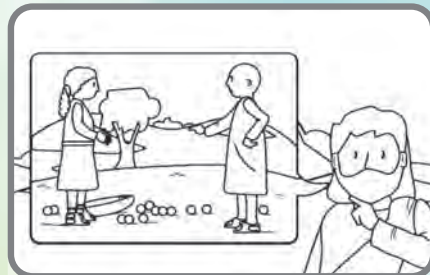
Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?

Ježíš vyšel na kopec a vysvětluje,
jak se máme obracet k Bohu, kterého
nazýváme Otce, při modlitbě „Otče náš“.

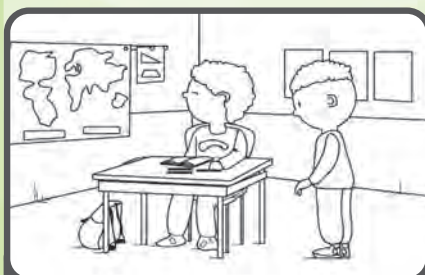
V „Otčenáši“ Ho prosíme o odpuštění našich
špatných skutků a slibujeme Mu, že i my
odpustíme tomu, kdo nám ublíží.

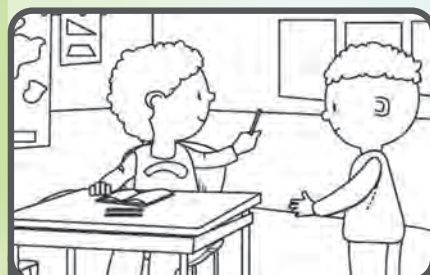
Bůh odpouští stále
a tak to máme dělat také my.

Jednou mi v tělocvičně spolužák šlápl na nohu
a já jsem se na něj naštvál.

Když jsme se vrátili do třídy,
poprosil mě, jestli bych mu půjčil pero,
ale já jsem byl ještě nazlobený.

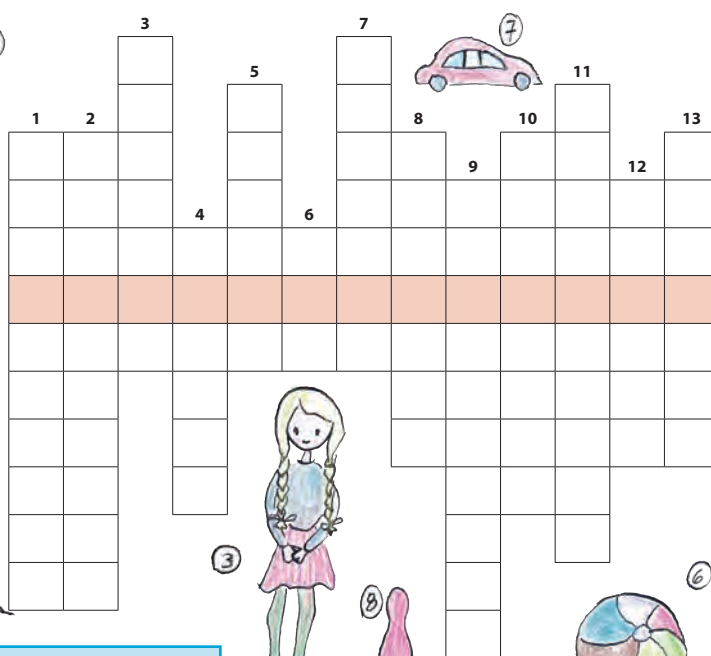
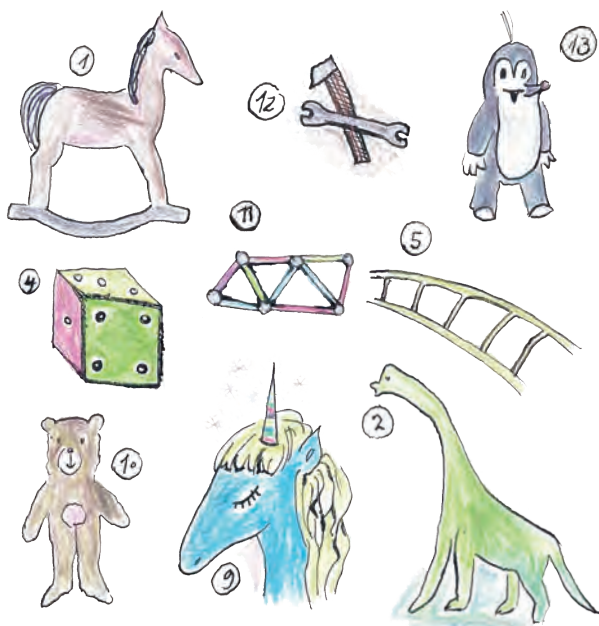

Pak jsem si vzpoměl, že bych mu měl
odpustit a dal jsem mu to pero. To je zkušenost,
kterou udělal Pierre z Costa d'Avorio

„A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ (Mt 6, 12)

Verš je z modlitby Otče náš, to jste všichni určitě poznali. V dnešním verši se mluví hlavně o odpuštění. Když odpouštíme, bude odpuštěno nám.

Pán Ježíš nám v evangeliu říká, co se máme modlit a také, jak se máme modlit. Říká: „Když ty se modlíš, vejdi do svého, zavři za sebou a modli se ke svému Otci, který zůstává skryt.“ (viz tajenka)

Výherci za leden: **Magdaléna Korčaková, Mikuláš Zabranský, Petr Kyrián.** Výhercům
blahopřejeme! Správné znění březnové tajenky pošlete na adresu: katechetky@bcb.cz.

Díky projektu VIREAS a virtuální realitě získávají senioři nové zážitky

V Domově důchodců Dobrá Voda u Českých Budějovic probíhá neobvyklá zábava. Klienti zde testují a zkouší virtuální realitu. Vše se děje v rámci projektu Virtuální realita v aktivizaci seniorů (VIREAS), který bude pomáhat zprostředkovávat zážitky virtuální reality v geriatrických zařízeních v České republice.

Projekt TL02000344 – Virtuální realita v aktivizaci seniorů za finanční podpory TA ČR realizuje Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích společně s Českým institutem informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT (CIIRC ČVUT) a Asociací virtuální a rozšířené reality s.r.o.

Prvním cílem projektu je vývoj sady zážitků virtuální reality, respektujících potenciál i potřeby uživatelů v domovech pro seniory. V současnosti se senioři mohou projít lesem, centrem reálného města, nebo si vybrat z řady tematických výletů. Druhým cílem je vytvoření metodiky pro aktivizační pracovníky.

„Pro to, aby byla metoda úspěšná, je klíčová nejen forma a obsah zážitku, ale také přístup člověka, který seniora ve virtuální realitě doprovází. Metodika poskytuje návod, jak s virtuální realitou smysluplně pracovat, a zejména jak benefity zážitků využít v „reálném světě“ seniora, například při trénování paměti. Letos v říjnu jsme realizovali workshop pro vedoucí geriatrických zařízení a aktivizační pracovníky. Diskusní skupiny přinesly řadu podnětů, které v metodice určitě využijeme,“ uvádí hlavní řešitelka projektu Věra Suchomelová, TF JU.

V souvislosti s izolací seniorů během pandemie nemoci covid-19 došlo ke skokovému nárůstu významu tzv. chytrých technologií v životě nejstarší generace, a to nejen jako pro-

středku komunikace s rodinou a přáteli, ale také jako zdroje nových impulzů, zábavy i možnosti úniku z jednotvárné reality. Ve virtuální realitě může člověk prožít i to, co je pro něj v běžném životě nedostupné.

„Jsem ráda, že jsem to podnikla. Protože se tam už nikdy nepodívám,“ říká dojatě klientka domova seniorů ve chvíli, kdy si sundává brýle pro virtuální realitu, které jí daly možnost navštívit místo jejího mládí.

Závěry zahraničních i tuzemských studií ukazují, že využití virtuální reality může být efektivní cesta snižování sociální izolace, negativního emočního ladění či pocitu bolesti. *„Naším velkým cílem je vyvinout nejen zážitky, které mohou pomáhat v domovech seniorů, ale hlavně udělat to v podobě, aby program mohli bez další asistence provozovat zaměstnanci těchto zařízení,“* uzavírá spoluřešitelka projektu Lenka Lhotská, CIIRC ČVUT.

Odkaz na video z projektu: YouTube TF JU. Podrobné informace o projektu naleznete na <https://vireas.cz/>. Kontakt: Mgr. Věra Suchomelová, Th.D., katedra pedagogiky TF JU, tel.: +420 389 033 511, e-mail: suchomelova@tf.jcu.cz

Zdroj: tisková zpráva TF JU

Letní setkání dětí a mládeže 2022

„BYLO NEBYLO“

Vážení rodiče, milí kamarádi!

I v letošním roce přicházíme s nabídkou letního setkání pro děti a mládež. Setkání zajišťuje DEMDAAL z.s. ve spolupráci s Římskokatolickou farností Prachatice, Netolice a Strunkovice nad Blanicí. Některé oblasti organizace zůstávají vzhledem ke covidové situaci otevřené, může docházet ke změnám, informace proto budou postupně upřesňovány. V případě jakýchkoli dotazů jsme vám k dispozici, přednostně na mailu ruze.nov@seznam.cz nebo na telefonu **728 375 786**.

Všechny podrobnosti kolem DEMDAAL z.s. naleznete na webových stránkách www.demdaal.cz. Na těchto stránkách budou také v elektronické podobě k dispozici veškeré informace o letním setkání. Ty budeme postupně doplňovat.

Protože jsme nezisková organizace, chtěli bychom Vás tímto poprosit o sponzorování naší činnosti. Zvláště v současné situaci budeme vděční za jakýkoli finanční dar, který je možné zaslat na číslo účtu 235061684/0300 u ČSOB. Samozřejmě pak bude vystavení sponzorské smlouvy. Bude tak umožněna i účast dětem, pro které by setkání bylo obtížně dostupné. Děkuje za pochopení a vstřícnost.

Základní informace o letošním setkání dětí a mládeže „BYLO NEBYLO“

Termín: 31. 7.–10. 8. 2022

Místo: Rekreační středisko Eustach, Těmice 91, 394 96. Jedná se o chatkový rekreační objekt (navazující na bývalou hájenku) uprostřed hlubokých lesů poblíž Kamenice nad Lipou, ubytování v chatkách po 4–6 osobách, starší děti v podsadových stanech.

Program: Společně se účastníme her, soutěží, tvořivých, sportovních a hudebních aktivit, duchovních témat a bohoslužeb.

Věkové omezení: Setkání je určeno pro děti od ukončené první třídy ZŠ, horní věková hranice je omezena 18. rokem, pro děti vyšších tříd ZŠ a pro dospívající mládež je připraven samostatný program.

Cena setkání: základní: 3 700,- Kč/dítě, sponzorská: 4 100,- Kč/dítě. Pokud by byla výše ceny překážkou účasti Vašeho dítěte na tomto setkání, kontaktujte prosím svou katechetku nebo hlavní vedoucí R. Novákovou – určitě najdeme řešení. Informujte se prosím také u svých zdravotních pojišťoven, některé přispívají na táborové pobyty dětí.

Finanční částku bude nutné uhradit na účet DEMDAAL z.s., číslo 235061684/0300 u ČSOB nejpozději do 15. 4. 2022. Jako variabilní symbol uveďte prosím datum narození dítěte (v případě platby za sourozence pouze jednoho z nich) jako osmi-místné číslo ve tvaru den, měsíc, rok a do zprávy pro příjemce napište letní setkání a jméno dítěte. Pokud budete mít zájem o vystavení faktury (v případě proplácení zaměstnavatelem), je nutné o ni požádat mailem na adrese jednatel@demdaal.cz. Je potřeba sdělit všechny náležitosti požadované k vystavení faktury, přesné fakturační údaje, případně konkrétní text, který má být na faktuře uveden.

Storno podmínky: Pokud neúčast přihlášeného dítěte bude na-

hlášena do 10. 6. 2022 bude vráceno 100 % ze zaplacené částky, při nahlášení neúčasti mezi 11. 6.–5. 7. 2022 bude vráceno 50 %, a při nahlášení neúčasti mezi 6. 7.–31. 7. 2022 bude vráceno 20 % ze zaplacené částky. Věříme, že toto opatření pochopíte.

Kontakt: Růžena Nováková, tel. 728 375 786,

mail: ruzenka@demdaal.cz nebo ruze.nov@seznam.cz

V průběhu setkání nebude vyhrazen návštěvní den. **Počítejte prosím s tím, že děti bude potřeba do areálu Eustach dovézt a stejně tak je i vyzvednout. Přivezte prosím své děti v neděli 31. 7. 2022 přímo do rekreačního areálu, a to mezi 17:00–19:00 hod. Vyzvednout dítě v areálu na Eustachu bude potřeba ve středu 10. 8. 2022 mezi 14:00–17:00 hod.**

PŘIHLÁŠKU NAJDETE NA

www.demdaal.cz

Na přihlášku také napište všechny Vaše poznámky či připomínky týkající se Vašeho dítěte, případně přání Vašich dětí. **Řádně vyplněnou přihlášku** odevzdejte svému učiteli náboženství, pošlete na mail ruze.nov@seznam.cz, nebo písemně na adresu **Růžena Nováková, Nová 259, 384 26 Strunkovice nad Blanicí**.

Dále bude potřeba vyplnit a odevzdat souhlas se zpracováním osobních údajů (s datem roku 2022) a kopii posudku o zdravotní způsobilosti dítěte k účasti na zotavovací akci vyplněného lékařem (platnost 24 měsíců od data vystavení lékařem).

Důležité upozornění: Přihlášku prosím odevzdejte co nejdříve, abychom měli přehled o počtu zájemců. Účastníky setkání můžeme přijímat pouze do naplnění kapacity.

Přihláška je platná až po zaplacení účastnického poplatku. Další potřebné organizační informace budou přihlášeným zájemcům včas oznámeny. V případě dotazů kontaktujte prosím hlavní vedoucí R. Novákovou.

S pozdravem organizátoři setkání

Svatba

POJĎTE SE NA ŽIVOT

na dohled?

V MANŽELSTVÍ PŘIPRAVIT

Kdo je člověk. Jaký je rozdíl mezi mužem a ženou v emoční a rozumové oblasti?

Partnerský vztah. Co si do společného života přinášíme z původních rodin, co jej posiluje a co naopak ohrožuje?

Konflikty v manželství a v rodině. Jak vznikají konflikty a máme se jich bát? Jak je řešit?

Rodičovství. Jak vychovávat děti, co je nejvíce ovlivňuje a na co si dát ve výchově pozor?

3 turnusy přednášek 2022

SPOLEK MOST
ČESKÉ BUDĚJOVICE

BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

Postní almužnou obohatíme nejen sebe, ale i potřebné

Diecézní charita České Budějovice společně s Pastoračním střediskem Biskupství českobudějovického nabízí možnost zapojit se do Postní almužny. Jedná se o příležitost, jak věnovat svoje postní snažení těm, kteří to nejvíce potřebují.

Popeleční středou, která letos připadá na 2. března, vstupujeme do doby postní. Tato doba nás učí nejen větší soustředěnosti na duchovní růst, ale také větší vnímavosti k potřebám ostatních lidí. Je mnoho možností, jak se můžeme něčeho zříci ve prospěch druhých: omezíme kouření, alkohol, sladkosti, zábavu, televizi či zbytečně strávený čas na internetu a jiné věci, které nejsou pro náš život nezbytně nutné. „Rád bych poděkoval všem, kteří se do Postní almužny zapojili v loňském roce. I když byla tato doba ovlivněna protiepidemickými

opatřeními, vybralo se krásných 325 847 Kč. Diecézní Charita svůj podíl rozdělila mezi dva charitní projekty. V Horažďovicích bylo podpořeno zřízení sociálně integračních bytů, které pomáhají zejména sociálně slabým rodinám řešit jejich obtížnou životní situaci spojenou s problémovým bydlením. Na Jinýchohradecku pak Postní almužna pomohla ke zkvalitnění pomoci rodinám v těžké životní situaci,“ uvádí Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

„V červnu letošního roku končí Rok Rodiny, který vyhlásil papež František. Rodiny zahrnují všechny generace a Pastorační středisko pro ně připravuje mnoho užitečného materiálu, který může posilovat vztahy v rodinách. Rodiny tak mohou být velkým přínosem pro celou společnost. Vážíme si vaší štědrosti a prostředky, které z postních kasiček v roce 2022 dostaneme chceme použít na pastorační rodin, konkrétně na Family Festival 11. 6. 2022 v Nových Hradech a také na konferenci O rodině a pro rodiny, která bude 22. 6. 2022 v Českých Budějovicích,“ doplňuje za Pastorační středisko BCB Martina Fürstová.

Každý, kdo se chce do Postní almužny zapojit, si během postního období ukládá peníze za požitky, které si během postu odřekne, do papírové kasičky, tzv. postničky, kterou si vyzvedne v kostele. Postničku s uspořádanou částkou následně přinese zpět do kostela, a to do 24. dubna. Druhou možností je poukázat almužnu přímo na účet Diecézní charity České Budějovice, která pak Váš příspěvek rozdělí na polovinu mezi Charitu a Pastorační středisko Biskupství českobudějovického: **číslo účtu: 4200143282/6800, variabilní symbol 20224501**. Můžete tak to, co si odřeknete během postu, věnovat v podobě peněžitých almužny na pomoc potřebným.

Výnos z Postní almužny 2022 v českobudějovické diecézi bude věnován z poloviny na podporu rodin prostřednic-

tím Pastoračního střediska Biskupství českobudějovického, druhou polovinu využije Charita na řešení živelných pohrom, katastrof a havárií či jiných mimořádných událostí. Pastorační středisko svými programy podporuje rodiny a v ní zastoupené všechny generace, aby tak přispělo k posilování a udržování zdravých vztahů mezi všemi generacemi, což se dále pozitivně promítá i do celé společnosti. Prostředky, získané z postních kasiček budou použity na psychologické poradenství a terapie pro rodiny a manžele, na organizaci konference o rodině a Family festivalu či na přípravu párů před vstupem do manželství. Diecézní charita České Budějovice ve spolupráci s Charitami v celé diecézi pomáhá lidem při mimořádných událostech překonat následky krizové situace a přispět k návratu do jejich domova. Výtěžek z Postní almužny bude využit pro vzdělávání pracovníků a dobrovolníků v oblasti psychosociální krizové pomoci, nákup a doplnění materiálního vybavení pro akutní fázi pomoci obyvatelstvu či na provoz krizového bytu využívaného potřebnými v mimořádných situacích.

Více informací naleznete na webu www.postnialmuzna.cz. O průběhu Postní almužny v českobudějovické diecézi se dozvíte více na www.dchcb.cz/postni-almuzna.

Děkujeme, že se i Vy zapojujete do Postní almužny!

Diecézní charita České Budějovice,
Pastorační středisko BCB

Z diáře Otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 1. 3.** 9:30 Č. Budějovice, biskupství: setkání vikářů
- 2. 3.** 17:00 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá s udílením popelce
- 6. 3.–12. 3.** exercicie českých a moravských biskupů
- 29. 3.** 9:30 Písek: vikariátní konference
- 31. 3.** 9:30 Jindřichův Hradec: vikariátní konference
- 1. 4.** 17:00 Č. Budějovice, katedrála: mše ke cti bl. Karla I.
- 7. 4.** 9:30 Č. Budějovice, biskupství: setkání vikářů a kněžské rady
- 14. 4.** 10:00 Č. Budějovice, katedrála: missa chrismatis
- 15. 4.** 17:00 Č. Budějovice, katedrála: velkopáteční obřady
- 16. 4.** 20:30 Č. Budějovice, katedrála: velikonoční vigilie
- 17. 4.** 9:00 Č. Budějovice, katedrála: mše svatá

Vzhledem k situaci s COVID-19 se může program změnit.

Tři králové v českobudějovické diecézi hlásí rekordní výtěžek

V neděli 16. ledna 2022 ukončili po celé republice koledníci svoji dvoutýdenní pouť se zapečetěnými kasičkami, nicméně sbírka pokračovala ve virtuálním prostředí v podobě online koledy až do 31. ledna.

„Za českobudějovickou diecézi bylo zapečetěno celkem 2 028 pokladniček. Spolu s bezhotovostními platbami je k dnešnímu dni vybrána rekordní částka 9 127 139 Kč, což je o zhruba 625 tisíc Kč více než v roce předloňském, kdy jsme koledníky v ulicích mohli potkat naposledy,“ upřesňuje diecézní koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Vaňo. Tradiční koleda v ulicích měst a obcí byla doplněna tzv. statickými kasičkami, které byly umístěny například v obchodech, na úřadech, v kostelích či firmách. Dárci měli možnost přispět také bezhotovostní platbou, DMS nebo přes Online koledu.

Téměř 1,5 milionu Kč vybrala Charita České Budějovice. „Finanční prostředky budou použity na nákup automobilu pro naše pečovatelky, aby i nadále mohly dojíždět za svými klienty. Dále nakoupíme školní pomůcky a další materiály pro programy Nízkoprahového klubu V.I.P., který je určen pro děti a mládež ze sociálně vyloučených lokalit,“ informuje Markéta Králová, která koordinuje sbírku za Charitu České Budějovice. Štědrí byli dárci také ke koledníkům z Charity Pelhřimov a Strakonice. Ve Strakonici, stejně jako v Českých Budějovicích, se tak mohou těšit na nové auto. Oproti tomu v Pelhřimově je jako každý rok výtěžek v první řadě určen na přímou pomoc lidem z regionu, kteří se ocitli v nouzi. A jak říká tamní koordinátorka sbírky, v současné době jich bohužel není málo. Peníze vybrané v rámci tohoto ročníku dále podpoří provoz pelhřimovské Charitní záchranné sítě, jejíž pracovníce rodinám ve špatné finanční situaci, samoživitelům a lidem bez domova pomáhají jak potravinami, drogerií a oblečením, tak poradenstvím a podporou při řešení jejich problémů.

Koledníci se dočkali vřelého přijetí napříč celou českobu-

Sčítání pokladniček.

dějovickou diecézi. „Jsme rádi, že se letošní ročník mohl opět vrátit do „starých kolejí“ a koledníci navštívili domácnosti, kam přinesli radost a Boží požehnání. Lidé je vítali s otevřenou náručí a bylo vidět, že i oni se na příchod tří králů těšili. Poděkování patří nejen tisícům dobrovolníků a všem, kteří se na organizaci sbírky podíleli, ale především dárcům za příspěvek i za důvěru. Bez nich bychom totiž nemohli nadále rozvíjet naše služby a pomáhat lidem v nouzi. Velké poděkování si zaslouží také úřady, obchody, lékárny, nemocnice, firmy a dalším instituce, které ochotně umožnily zapojeným Charitám a farnostem umístit ve svých provozech tříkrálovou statickou kasičku,“ doplňuje s vděčností Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice.

Alena Fremrová

Tři králové v Trhových Svinech; Foto: Archiv DCHCB

Kašpar, Melichar a Baltazar; Foto: Archiv DCHCB

Lidé se na tři krále velmi těšili; Foto: Zbyněk Novotný

Personalia

A. Ustanovení:

R. D. Mgr. Josef Stolařík se na základě své žádosti o rezignaci na funkci sídelního kanovníka Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích a se souhlasem diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila, stává od **1. 3. 2022 emeritním kanovníkem** uvedené kapituly. Všechna ostatní dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 99/2022.

R. D. Mgr. Šimon Stančík byl od **1. 2. 2022** jmenován **duchovním poradcem Hasičského záchranného sboru**, a to na území českobudějovické diecéze. Všechna ostatní dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 247/2022.

B. Ukončení kněžské služby v diecézi:

P. Mgr. Štěpán Šrubař, FSSP byl k **31. 1. 2022** na žádost svých řeholních představených, odvolán z funkce farního vikáře farnosti **Římov**, vikariát České Budějovice – venkov. K tomuto datu byl propuštěn z duchovní služby v českobudějovické diecézi. Č. j.: 241/2022.

Upřímně mu děkujeme za jeho kněžskou službu.

C. Životní jubilea:

R. D. Mr. Mgr. Tomas van Zavrel oslavil **21. 2. 2022** své padesáté páté narozeniny.

Bc. Vojtěch Talíř oslavil **19. 2. 2022** své sedmdesáté narozeniny.

R. D. Mgr. Josef Stolařík oslavil **1. 3. 2022** své sedmdesáté páté narozeniny.

R. D. Petr Bulva oslavil **24. 2. 2022** své sedmdesáté šesté narozeniny.

R. D. Mgr. Jan Poul oslavil **2. 3. 2022** své osmdesáté druhé narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

D. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Mgr. Josef Stolařík oslavil **14. 2. 2022** své třicáté páté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Diecézní centrum pro seniory zve na
**POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU
PRO SENIORY
S MONS. PAVLEM POSÁDEM**

**SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
v pátek 25. 3. 2022
Biskupství v Českých Budějovicích**

9:30 zahájení, duchovní program,
mše svatá, oběd, sdílení

Podrobnější informace a možnost přihlášení:
Iva Hojková, 777 232 630, hojkova@bcb.cz
www.prolidi.online

DCR chystá a zve:

– do Nových Hradů na **Family Festival k ukončení Roku Rodiny 11. 6. od 9:00 do 15:00**. Těšit se můžete na přednášky pro různé věkové kategorie a program pro děti, na společné slavnosti mše svaté a pohádku od Teátru Víti Marčíka. Prosím již nyní si rezervujete tento den ve svém kalendáři.

– do horního sálu Biskupství českobudějovického na **Konferenci o rodině a pro rodinu 22. 6.** Dozvíme se, jak na tom rodina v dnešní době je, co ji trápí, co ohrožuje, ale také co dobrého různé organizace, spolky a společenství dělají pro současnou podporu rodin. Podrobnější informace budeme postupně zveřejňovat na webu **Prolidi.online**.

HOSPIC PRACHATICE: mše sv. ke Světovému dni nemocných

K Světovému dni nemocných (11. 2. – Svátek Panny Marie Lurdské) jsme se v prachatickém hospici připojili mší svatou. Účastnili se jí pacienti, personál i zdejší sestry boromejky. Bohoslužbu vedl P. Tomáš Peter Paradič, CFSsS, který u nás pracuje jako ošetřovatel.

Souzněli jsme se slovy sv. otce papeže Františka, který nás u příležitosti svátku povzbudil těmito slovy: „Mé myšlenky jsou plné vděčnosti všem, kteří jsou v životě i v práci každý den nablízku nemocným. Rodinám a přátelům, kteří s láskou pečují o své blízké a sdílejí s nimi jejich radosti a naděje, bolest a trápení. Lékařům, zdravotním sestrám a ošetřovatelům, lékárníkům a všem zdravotníkům; a také nemocničním kaplanům, řeholicím a řeholníkům z ústavů, kteří se věnují péči o nemocné, a mnoha dobrovolníkům. Všechny tyto lidi ujišťuji, že na ně vzpomínám v modlitbě, aby jim Pán dal schopnost naslouchat nemocným, mít s nimi trpělivost, pečovat o ně v celistvosti, o tělo, ducha i vztahy.“

Robert Huneš,
ředitel hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Foto: archiv hospice sv. J. N. Neumanna

Firma VISCOFAN CZ s.r.o. darovala biskupství 32 monitorů

Biskupství českobudějovické tímto děkuje společnosti VISCOFAN CZ s.r.o., která nám darovala celkem 32 kusů vyřazených – jinak ale funkčně bezvadných – počítačových monitorů značky DELL. Těmito monitory budou postupně nahrazeny staré a většinou i velmi malé monitory, se kterými dosud musejí pracovat někteří zaměstnanci biskupství, lidé na farnostech nebo na pastoračním středisku. Generální vikář Mons. David Henzl za darované monitory osobně poděkoval Ing. Miloslavu Kamišovi, jednateři firmy VISCOFAN CZ s.r.o.

O firmě VISCOFAN CZ s.r.o.

VISCOFAN CZ s.r.o. sídlí v Českých Budějovicích více než 25 let a je součástí španělské skupiny Viscofan Group, největšího světového výrobce potravinářských obalů určených zejména pro masný průmysl. Má 650 zaměstnanců a jeho výrobky jsou dodávány do více než 100 zemí světa. Viscofan je jediným světovým výrobcem, který má ve svých provozech zavedeny čtyři výrobní technologie, aby mohl nabídnout celulósová, kolagenová, fibrousová i plastová střívká. Společnost nabízí svým zaměstnancům stabilní práci s možností osobního růstu, mnoho firemních benefitů a možnost cestování po celém světě.

Petr Samec

Viscofan daroval našemu biskupství celkem 32 takovýchto monitorů;
Foto: Radim Jírovec

Teologická fakulta uspořádala konferenci o církvi v době pandemie

V pátek 28. ledna proběhla na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích konference s názvem „Církev v době pandemie“. Teologové a religionisté na ní hledali odpověď na otázku, jak naplňování úkolu církvi ovlivnila pokračující pandemie.

Jak do života církvi zasáhlo dění uplynulých dvou let a jak nabyté zkušenosti a jejich reflexe mohou přispět k promýšlení života a služby křesťanů v české společnosti a k lepší připravenosti na podobné situace? To byly hlavní otázky, o kterých částečně prezenčně a částečně online diskutovali účastníci konference ze čtyř univerzit. Setkání na akademické půdě představovalo u nás první ucelený pokus o reflexi pandemic zkušenosti z hlediska poslání církve, a to na základě jejích základních prvků: bohoslužby (liturgie), svědectví (martyrie), služby potřebným (diakonie) a společenství (koinonie).

Po pozdravu **děkana fakulty Rudolfa Svobody** se v úvodní přednášce religionista **David Václavík** zamýšlel nad otázkou pandemie jako výzvy a zkoušky. Pro současné podoby křesťanství v ČR je podle něj charakteristické dvojí napětí: „*To první napětí je dáno pluralizací, kterou západní křesťanství prošlo v posledních několika staletích, a která dramaticky narostla v posledních několika desetiletích. Jeho konsekvencí je zpochybnění legitimacy a autenticity. Druhou tenzí je tenze zjednodušeně řečeno vnější. Jde o napětí dané postupnou ztrátou srozumitelnosti, atraktivity, ale také důležitosti. Jeho konsekvencí je zpochybnění potřeby a přínosnosti. Dva roky spojené s pandemií onemocnění Covid 19 tato napětí vlastně jen zintenzivnily a v některých ohledech i nasvítily chvílemi až v dosti nekompromisním světle,*“ uvedl Václavík. Církve by si podle něj neměly nechat svázat ruce snahou být součástí establishmentu, ale usilovat spíše o vytvoření společensky důvěryhodné alternativy.

Pokračování konference se neslo ve znamení zmíněných čtyř podob života církve, jak je formuluje teorie konstitutivních prvků církve. Ke každému z nich zazněly dva příspěvky od přednášejících, zastupujících vždy římskokatolickou a evan-

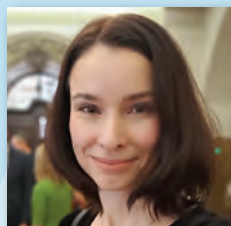
gelickou perspektivu, jakkoli se přitom ukázalo, že spíše než konfesní rozdíly, odlišují jednotlivé pohledy osobní zkušenosti, generační perspektiva nebo zvolený teoretický přístup. Zřejmě nejviditelnější proměnou prošel během pandemie liturgický život církvi. Tomu se ve svém příspěvku věnovala **Tabita Landová**, která zdůraznila význam tělesného rozměru a vzájemného kontaktu účastníků liturgického slavení, a **Michaela Vlčková**, která se zaměřila na teoretické uchopení bohoslužby jako performativního jednání. Bohoslužbu přirovnala k sociálnímu dramatu, v němž hraje důležitou roli kupříkladu také shromáždění a poslání účastníků. V rámci uvažování o církvi jako společenství podal **Pavel Hošek** důkladnou biblickou analýzu významu společenství v rámci křesťanství a **Michal Kaplánek** pak představil konkrétní dopady pandemie do prožívání společenství v římskokatolickém prostředí.

Mgr. Ondřej Doskočil

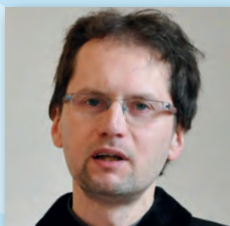
Doc. Michal Kaplánek

Doc. Tabita Landová

Doc. Michal Opatrný

Dr. Karel Šimr

Prof. Jaroslav Vokoun

Dr. Michaela Vlčková

Další blok patřil tématu svědectví, tedy otázce, co jako křesťané vyznáváme a o čem i v kontextu pandemie máme svědčit. **Jaroslav Vokoun** zdůraznil důležitost křesťanského svědectví tváří v tvář smrti a aktuálnost stále se opakující biblické výzvy: Nebojte se! **Michal Opatrný** na pozadí teorie konstitutivních prvků církve navrhl uvažovat o primátu martyrie, vycházejícím z Boží služby člověku, k němuž by se nakonec měla vztahovat bohoslužba, společenství i služba potřebným, a podtrhl význam srozumitelnosti křesťanského svědectví v dnešní době. Závěrečný blok pak patřil službě potřebným. **Ondřej Doskočil** představil na základě výzkumu mezi nemocničními kaplany jejich službu v období pandemie a výzvy, které jejich zkušenost představuje pro službu církve. **Karel Šimr** nabídl pohled z perspektivy faráře

evangelického sboru a zdůraznil, že vedle konkrétního jednání ve prospěch trpících patří k diakonickému rozměru poslání církve spolu se zastáním se těch, kdo jsou opomíjeni, i samotná existence křesťanského společenství jako prostředí, kde se na základě víry v Krista setkávají lidé, které jinak rozděluje zkušenost s dopady pandemie nebo pohled na ni. Zájemci mohou shlédnout jednotlivé příspěvky na YouTube kanálu fakulty. Organizátoři rovněž počítají s vydáním monografie, jejímž základem budou právě referáty, které na konferenci zazněly.

*Mgr. Karel Šimr, Ph.D., odborný asistent,
Katedra sociální a charitativní práce TF JU*

Historik P. Tomáš Petráček připomněl na TF mučedníka P. JOSEFA TOUFARA

P. Tomáš Petráček u portrétního obrazu P. Josefa Toufara od Claudi Ondok.

Přednášku s promítáním fotografií, nazvanou „**Příběh P. Josefa Toufara a co znamená číhošťský zázrak**“ přednesl historik P. Tomáš Petráček na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích v pátek 28. ledna, přesně ve výroční den, kdy byl před 72 lety Josef Toufar zatčen. Přednáška se konala v rámci končící výstavy obrazů Claudi Ondok „**Tváře muklovského Vatikánu**“, mezi nimiž byl i portrét umučeného kněze. Proděkan Teologické fakulty Jihočeské univerzity Michal Opatrný v úvodu představil hosta, se kterým se přivítal i prof. Karel Skalický. P. Tomáš Petráček kromě jiného připomněl, že Číhošť se stala cílem poutníků, kteří sem přijíždějí spontánně během celého roku. V neděli 27. února v číhošťském kostele měl slavit mši svatou v rámci 72. výročí smrti umučeného kněze, po které byla na programu přednáška vodňanského faráře P. Josefa Prokeše a setkání se spisovatelem a publicistou Milošem Doležalem. Na akci se chystali i českobudějovičtí poutníci.

Radek Gális

Pozvánka do Nepomuku: JARNÍ SVATOJÁNSKÁ POUŤ

Jarní svatojánská pouť k výročí umučení sv. Jana Nepomuckého a zároveň k uctění památky císaře a krále Karla I.

Program poutě

19. 3. 18:00 hod.

KONCERT „Středověká mše v době umučení svatého Jana z Pomuku“ z konce 14. století.

Hudební sál arciděkanství Nepomuk (Přesanické náměstí 1). Jedná se o skutečnou raritu! Vystoupí Anna Petřtylová (zpěv) a Tomáš Hála (hudební doprovod). Během koncertu budou vystaveny originály pergaménových rukopisů notového záznamu z konce 14. století. **Doporučené vstupné 100 Kč/osoba. Vybavení sálu bylo financováno prostřednictvím Programu rozvoje venkova. Partneri koncertu jsou Město Nepomuk a Pod Zelenou Horou, z.s.**

20. 3. 11:00 hod

MŠE SVATÁ v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Celebruje biskup Mons. Pavel Posád. Součástí mše bude modlitba za rod Habsburků a připomenutí a uctění památky 100. výročí od smrti JCKV blahoslaveného Karla I. Habsbursko-Lotrinského, posledního císaře rakouského, krále českého, markraběte moravského etc. za osobní účasti PhDr. Milana Nováka, komandéra papežského řádu sv. Řehoře Velikého, komtura řádu sv. Jiří, evropského řádu Domu Habsbursko-Lotrinského, představeného modlitební ligy císaře Karla I. v ČR, osobního pobočníka arcivévody Karla Habsburského. **Pořádají Matice sv. Jana Nepomuckého, Farnost Nepomuk a Město Nepomuk.**

Jihočeské kostelíky XVI.

Zpětným pohledem na předchozí díl Jihočeských kostelíků (otištěný v říjnovém vydání Setkání) se mi vnučuje myšlenka, zda jsem svého čtenáře tak trochu neuvedl do rozpaků. Všechny uvedené objekty se totiž nacházejí v lokalitě Třeboně. Jenže – do této katastrální lokality patří rovněž malebná vesnička Domanín, která si rozhodně zaslouží samostatnou pozornost a kterou při toulkách Třeboňskem nemůžete minout a nevěnovat ji hlubší pozornost.

Obec je písemně zmiňována již v roce 1367 během založení augustiniánského kláštera v Třeboni. Tehdy ji páni z Rožmberka koupili od rytíře Fraňka ze Zalin. Po celá staletí pak Domanín patřil k třeboňskému klášteru, a proto historie obce je úzce spojena právě s Třeboní. V době Jakuba Krčína, když budoval rybník Svět a Nevděk, byl spojen s Opatovickým rybníkem a z Třeboně byla přístupná pouze po dlouhém dřevěném mostě. Ten začínal v místě, kde dnes přechází hráz Světa v opatovickou.

Na návsi stávala původně dřevěná kaplička, v níž byl umístěn onen již dříve zmíněný oboustranný deskový obraz od Mistra Třeboňského – Kladení Krista Pána do hrobu a Obraz světců sv. Jiljí, Řehoře a Jeronýma, namalovaný kolem roku 1380. Následně v roce 1921 byl obraz věnován Národní galerii v Praze. Za přispění Ministerstva školství a národní osvěty obec vystavěla roku 1925 novou zděnou **kapli sv. Václava**. V jejím okolí dnes stojí několik zachovalých selských stavení z konce 19. století. K obci, jak bylo uvedeno v díle XV., patří popisovaný hřbitovní kostelík sv. Jiljí v nynější podobě z roku 1776 a původně používaný jako hrobka rodiny Schwarzenberků.

Do nové kaple byla pořízena kopie tohoto středověkého deskového obrazu. Kaple je dílem Bohumila Pýchy z Liberce, který studoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze (u Pavla Janáka) a později působil jako profesor odborné školy pro zpracování dřeva ve Valašském Meziříčí. Stavbu provedla firma stavitele Jana Smrže z Třeboně, byť některé doložené údaje se rozcházejí. Návrh stavby podle architekta Pavla Janáka. Nástěnnými malbami ji vyzdobil známý malíř

Karel Svolinský. Při průjezdu obcí nemůžete tuto síňovou kapli minout, neboť se nachází na pohledově exponovaném místě a nedá se přehlédnout. Celé okolí je stále udržováno, nedaleko průčelí rostou dva stromky, za kaplí je malé travnaté hřiště, před průčelím kamenný pamětní kříž rodiny Šírků z roku 1926, který však není předmětem chráněné památky. Pro tři stovky místních obyvatel skvělá vizitka.

Kaple je postavena v obdélníkovém půdorysu, s předsazeným průčelím, z cihelného zdiva. Střecha strmá valbová s námětem, za štítem hranolová věžička prolomená dvojicemi sdružených polokruhově uzavřených okének. Podrobnější stavební popis ponechme odborníkům. Štukový reliéf s postavou sv. Václava jako mladíka oděného suknicí a pláštěm s odhalenou hrudí, hlavou nakloněnou dopředu, pravá ruka pozdvížena nad keř vinné révy, za hlavou mohutná mísovitá svatozář. Boční stěny kaple prolomeny čtvercovými okénky v dřevěných rámech a skleněnými výplněmi s dekorativní strukturou.

K obci Domanín se neopomenutelně váže připomínka na **Juscelina Kubitscheka (de Oliveira)**, který jako prezident Brazílie založil hlavní město Brasília. Jeho předkové zřejmě pocházeli z Domanína. Dodejme, že po dokončení studia medicíny byl v roce 1934 zvolen do státního sněmu v Minas Gerais. Později, z důvodu revoluce v Estado Novo (Nový stát) v roce 1937 se musel začít živit medicínou. Roku 1940 se stal starostou města Belo Horizonte, v roce 1945 znovu zvolen do státního sněmu a za dalších pět let (1950) se stal guvernérem státu Minas Gerais. V roce 1955 kandidoval na prezidenta

Pamětní deska umístěná na kapli sv. Václava v Domaníně.

Brazílie a ve volbách zvítězil. Jedním z výsledků jeho vlády byl projekt nového hlavního města. Žel, země se nevhodnými investicemi propadala dál do dluhů. Jeho nástupcem byl v roce 1961 zvolen Jânio Quadros, v roce 1964 převzala státní moc armáda, jeho politická práva byla na deset let suspendována. Odešel do exilu a žil v mnoha městech USA a Evropy. V roce 1967 se vrátil do Brazílie, kde v roce 1976 zemřel při dopravní nehodě. Na jeho pohřbu se sešlo přes 350 tisíc truchlících. Nyní je pohřben v Památníku, který byl otevřen v roce 1981. Při pozdějším vyšetřování byly nalezeny důkazy o tom, že nešlo o běžnou dopravní nehodu, ale atentát provedený vojenskou juntou... Trvalá vzpomínka domorodců mu jistě právem náleží.

František Růžička, České Budějovice

Foto: František Růžička

Albrechtice nad Vltavou: JEŽÍŠEK NADĚLIL KOSTELU DÁREK ...

V sobotu 25. 12. 2021 v 11:00 hod, na Boží Hod vánoční, v úvodu mše svaté odhalila nejmladší účastnice této slavnosti Amálie Sidumová novou sochu svatého Petra, která byla následně požehnána a po celou bohoslužbu byla spolu se svatým Pavlem před obětním stolem. V závěru slavnosti si je každý účastník tváří v tvář mohl pěkně zblízka prohlédnout. Poté byly sochy umístěny na hlavní oltář, na své původní místo, odkud byla socha sv. Petra ukradena 7. prosince 2002. Tedy skoro po dvaceti letech má svatý apoštol Pavel vedle sebe opět svého souputníka ve víře. Socha vznikla v ateliéru restaurátora Aleše Lišky ze Smrkovic. Celková cena díla činila 140 000,- Kč. Vše začalo v památný den 10. 11. 2019 při slavnosti Výročí posvěcení kostela, kdy českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil požehnal náš generálně opravený kostel z evropské dotace IROP. V závěru této bohoslužby vyšla z mých úst prosba o finanční pomoc na pořízení nové sochy sv. Petra. Inspirovala mě myšlenka Patera Jana Talicha, který ve farní kronice píše: „Přijdeme v poledne do fary a podána jest mi obálka poslána od p. Dra. Frant. Krále, nynějšího rektora vysoké zvěrolékařské školy v Brně, který přijel k rodičům svým – mým sousedům – na pouť.“

*Otevřel jsem obálku a vyňal visitku, kde jest napsáno: Důstojný pane faráři, blahopřeji Vám srdečně k dnešní Vaší instalaci a prosím, abyste laskavě přijal pro ohlášenu sbírku přiloženou maličkost. Poroučím se vám v úctě F. Král – a já z obálky vylovil – tisíci korunu. Díky Bohu – počátek byl překvapující – nečekáný. Můj předchůdce Pater Jan Ira stále a stále psal a prosil – myslím si tedy proč nadarmo vyhazovati peníze a popisovat papír – **obráť se na osadníky a pomůžeme si sami.**“*

Tak jsem se na vás všechny obrátil a odezva na sebe nedala dlouho čekat – od obce, místních spolků, účastníků různých obecních akcí, dárců zblízka i zdáli, prostě k 1. únoru 2022 jsme zatím shromáždili úctyhodných 120 000,- Kč. **Zbývá ještě 20 000,- Kč** a jsem přesvědčen, že to s vaší pomocí umůžeme do naší letošní pouti, tedy do prázdnin.

Pán Bůh odměň všem dárcům za jejich štědrost,

v úctě Pater Slávek Holý, administrátor farnosti

Foto: Vlasta Petružálková

Amálie Sidumová odhaluje novou sochu sv. Petra.

Sv. Petr a sv. Pavel opět na svých původních místech na hlavním oltáři.

enter

camp & junior

SPOLEČENSTVÍ
JÁ
HUDBA
DYNAMIKA
PŘÁTELSTVÍ
POHODA
DISKUZE
MODLITBA
SPORT
CHVÁLY
ŽIVOT

ENTERjunior: **17. 7. - 23. 7. 2022** (13-15 let)

ENTERcamp: **25. 7. - 31. 7. 2022** (16-23 let)

Kde: Diecézní centrum života mládeže Ktiš

Přihlášky: **od 1.3.2022**

více info: **entercamp.cz** a facebook: **facebook.com/camppromlade**